

Ngày 19/11/2023

CHÚA NHẬT XXXIII THƯỜNG NIÊN Năm A

Cn 31,10-13.19-20.30-31 - 1Tx 5,1-6 - Mt 25,14-30

²⁸ “*Vậy các ngươi hãy lấy yến bạc khỏi tay nó mà đưa cho người đã có mười yến.*” ²⁹ “*Vì phàm ai đã có, thì được cho thêm, và sẽ có dư thừa; còn ai không có, thì ngay cái đang có, cũng sẽ bị lấy đi.*” (Mt 25,28-29).

Bài Suy Gẫm số 207. Điểm 1: Người Thầy Nhiệt Thành Nhận Nhiều Hồng Ân.

Thiên Chúa rất nhân lành, nên không thể không thưởng công cho những ai cật công phục vụ Người, nhất là trong lãnh vực phần rỗi các linh hồn. Nếu đúng là Thiên Chúa trọng thưởng ngay ở đời này “*những ai đã từ bỏ... [tất cả] vì danh Thầy*”, thì những ai nhiệt thành lo mở mang Nước Người, cũng “*sẽ được gấp bội*” (Mt 19,29) ngay trước mắt vậy.

Ngay từ đời này, những ai đã làm điều thiện và có cách phục vụ mà Thiên Chúa rất quý, là không biết mệt mỏi lo cứu các linh hồn, thì được Người ban cho hai loại phần thưởng: Thứ nhất, Người cho họ được tràn đầy ân sủng; thứ hai, Người ban cho họ một thừa tác vụ nói rộng hơn, và khả năng dễ dàng hoán cải các tâm hồn.

Phần thưởng thứ nhất được ám chỉ trong dụ ngôn “*Những yến bạc*”: Người kia sắp đi xa, liền gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ để sinh lợi. Ông giao cho người này năm yến, người kia hai yến, người khác nữa một yến, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. Sau một thời gian lâu dài, ông chủ đến tính sổ với các đầy tớ. Người đã lãnh năm yến tiến lại gần và nói đã gây lời được năm yến khác. Ông chủ khen người đầy tớ tài giỏi và trung thành, và tặng thưởng anh ta cả vốn lẫn lời. Người đầy tớ nhận một yến cũng đến gần, nhưng đã không sinh lợi được đồng nào. Ông chủ nổi giận, ra lệnh lấy yến bạc của hắn mà trao cho người đầy tớ đã có mười yến. Và Chúa Giê-su kết luận: “*Vì phàm ai đã có, thì được cho thêm, và sẽ có dư thừa*” (Mt 25,29).

Loại phần thưởng thứ hai, tức là thừa tác vụ được nói rộng, được nói rất rõ trong Tin Mừng theo thánh Luca, qua dụ ngôn “*Mười nén bạc*”: Một người quý tộc kia đi phương xa lãnh nhận vương quyền. Ông gọi mười người trong các tôi tớ của ông đến, phát cho họ mười nén bạc và bảo họ lo làm ăn sinh lợi cho ông. Sau khi lãnh nhận vương quyền ông trở về, truyền gọi các đầy tớ đến báo cáo. Người thứ nhất đến trình rằng, nén bạc của chủ đã sinh lợi được mười nén. Ông quý tộc đã thưởng người ấy: “*Hãy cầm quyền cai trị mười thành*” (Lc 19,17).

Ôi! Anh [Chị] Em phải lấy làm hạnh phúc vì được làm việc trong cánh đồng của Đức Chúa! Vì Người đã nói: “*Ai gặt thì lãnh tiền công và thu hoa lợi để được sống muôn đời*” (Ga 4,36). Vậy từ nay trở đi, Anh [Chị] Em hãy dốc lòng nhiệt thành và mộ mến vào công tác của mình, vì đó là một trong những phương cách thuận lợi nhất bảo đảm phần rỗi của Anh [Chị] Em.

Ngày 20/11/2023

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

1Mcb 1,10-15.41-43.54-57.62.64 - Lc 18,35-43

⁴⁰ Đức Giê-su dừng lại, truyền dẫn anh ta đến. Khi anh đã đến gần, Người hỏi: ⁴¹ “Anh muốn tôi làm gì cho anh?” Anh ta đáp: “Lạy Ngài, xin cho tôi nhìn thấy được.” (Lc 18,40-41)

Bài Suy Gẫm số 15. Điểm 1: Tu Sĩ Xét Nét Các Điều Lệnh.

Trong bài Tin Mừng hôm nay, người mù được Chúa Giê-su Ki-tô hỏi câu “*Anh muốn tôi làm gì cho anh?*” (Lc 18,41), rồi sau đó được Người chữa lành, là hình ảnh của những tu sĩ mà các Bề trên buộc phải hỏi điều gì làm họ hài lòng; đó là những kẻ, ngay trước khi sẵn sàng thi hành một lệnh, muốn khám xét điều người ta dự định ban hành. Có ba hạng tu sĩ duy ý chí như vậy: Những tu sĩ thứ nhất chỉ lo khám xét các mệnh lệnh: trước khi vâng theo lệnh, họ phải biết Bề trên muốn sai khiến họ điều gì; họ phải xem lệnh ấy có thích hợp với họ không, xem họ có phải bỏ quá nhiều công sức để thực hiện không, xem có cần đề nghị điều kiện nào để dễ thi hành lệnh một cách thuận lợi hơn không; họ còn đưa ra nhiều ý kiến khác nữa, tất cả theo lẽ tự nhiên.

Một người vâng lời thật sự, thì không khám xét gì cả, không quan tâm đến bất cứ điều gì ngoài việc tuân phục: đức tin chiếm đoạt tâm hồn người ấy và ngăn chặn mọi tư duy như trên.

Ngày 21/11/2023

Lễ Đức Mẹ Dâng Mình Trong Đền Thờ

Dcr 2,14-17 - Mt 12,46-50

¹⁴ *Hỡi con gái Xion, hãy vui sướng reo hò, vì này Ta đang đến để ở lại giữa người, - sáu ngôn của Đức Chúa.* (Dcr 2,14)

Bài Suy Gẫm số 191. Điểm 1: Đức Maria Tận Hiến Cho Thiên Chúa.

Không phải vô cớ mà Giáo hội tôn vinh việc Đức Trinh Nữ dâng mình vào Đền Thờ bằng một Lễ trọng, vì rằng vào ngày này, Mẹ đã hiến mình cho Thiên Chúa, để thuộc trọn về Người suốt đời, hầu không chỉ xa lánh sự băng hoại của thế tục, mà còn gạt ra khỏi tim Mẹ sự luyến ái các tạo vật, cũng như khỏi tâm trí của Mẹ mọi vương vấn với tư tưởng phù phiếm của thế gian, – Mẹ vốn là người chỉ được tạo dựng để yêu mến Thiên Chúa và để tự trao nộp hết cho Người. Vì vậy, theo lời thuật của một tác giả đạo đức thời xưa, người ta nghĩ rằng, trong ngày này, Mẹ đã được phú cho không những ân sủng mà còn cả trí khôn, dù tuổi còn non trẻ, và Mẹ đã khấn hứa giữ trinh khiết suốt đời; như thánh Gioan Damascênô đã nói, Mẹ làm thế để thân xác được hoàn toàn giải phóng khỏi những khoái lạc ở đời, và giữ cho linh hồn được tinh tuyền.

Khi lìa xa thế gian, Anh [Chị] Em đã tự hiến cho Thiên Chúa, để sống trong cộng đoàn này, và gạt bỏ tất cả những chiêu bài của thế gian nhằm thỏa mãn dục vọng, hầu dụ dỗ Anh [Chị] Em định cư trong đó. Anh [Chị] Em phải xem ngày ấy như là ngày mà hạnh phúc của Anh [Chị] Em bắt đầu trên trái đất, để một ngày kia được sung mãn ở trên Trời. Nhưng Anh [Chị] Em đã hiến thân cho Thiên Chúa không phải chỉ trong một thời gian mà thôi; vì Anh [Chị] Em đã thánh hiến linh hồn Anh [Chị] Em, và vì linh hồn Anh [Chị] Em sẽ sống đời đời, thế thì sự dâng hiến của Anh [Chị] Em cho Thiên Chúa cũng phải vĩnh viễn, và nếu Anh [Chị] Em đã bắt đầu việc ấy trên trái đất, thì coi như đó là một cuộc tập huấn của việc mà Anh [Chị] Em sẽ phải làm đời đời ở trên Trời.

Ngày 22/11/2023

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

2Mcb 7,1.20-31 - Lc 19,11-28

¹⁶ “Người thứ nhất đến trình: ‘Thưa ngài, nén bạc của ngài đã sinh lợi được mười nén.’ ¹⁷ Ông bảo người ấy: ‘Khá lắm, hồi đây tớ tài giỏi! Vì anh đã trung thành trong việc rất nhỏ, thì hãy cầm quyền cai trị mười thành.’” (Lc 19,16-17)

Bài Suy Gẫm số 207. Điểm 1: Người Thầy Nhiệt Thành Nhận Nhiều Hồng Ân.

Thiên Chúa rất nhân lành, nên không thể không thưởng công cho những ai cất công phục vụ Người, nhất là trong lãnh vực phần rỗi các linh hồn. Nếu đúng là Thiên Chúa trọng thưởng ngay ở đời này “*những ai đã từ bỏ... [tất cả] vì danh Thầy*”, thì những ai nhiệt thành lo mở mang Nước Người, cũng “*sẽ được gấp bội*” (Mt 19,29) ngay trước mắt vậy.

Ngay từ đời này, những ai đã làm điều thiện và có cách phục vụ mà Thiên Chúa rất quý, là không biết mệt mỏi lo cứu các linh hồn, thì được Người ban cho hai loại phần thưởng: Thứ nhất, Người cho họ được tràn đầy ân sủng; thứ hai, Người ban cho họ một thừa tác vụ nói rộng hơn, và khả năng dễ dàng hoán cải các tâm hồn.

Phần thưởng thứ nhất được ám chỉ trong dụ ngôn “*Những yến bạc*”: Người kia sắp đi xa, liền gọi đầy tớ đến mà giao phó của cải mình cho họ để sinh lợi. Ông giao cho người này năm yến, người kia hai yến, người khác nữa một yến, tùy khả năng riêng mỗi người. Rồi ông ra đi. Sau một thời gian lâu dài, ông chủ đến tính sổ với các đầy tớ. Người đã lãnh năm yến tiến lại gần và nói đã gây lời được năm yến khác. Ông chủ khen người đầy tớ tài giỏi và trung thành, và tặng thưởng anh ta cả vốn lẫn lời. Người đầy tớ nhận một yến cũng đến gần, nhưng đã không sinh lợi được đồng nào. Ông chủ nổi giận, ra lệnh lấy yến bạc của hắn mà trao cho người đầy tớ đã có mười yến. Và Chúa Giê-su kết luận: “*Phàm ai đã có, thì sẽ được cho thêm; còn ai không có, thì ngay cái nó đang có cũng sẽ bị lấy đi.*” (Lc 19,26).

Loại phần thưởng thứ hai, tức là thừa tác vụ được nói rộng, được nói rất rõ trong Tin Mừng theo thánh Luca, qua dụ ngôn “*Mười nén bạc*”: Một người quý tộc kia đi phương xa lãnh nhận vương quyền. Ông gọi mười người trong các tôi tớ của ông đến, phát cho họ mười nén bạc và bảo họ lo làm ăn sinh lợi cho ông. Sau khi lãnh nhận vương quyền ông trở về, truyền gọi các đầy tớ đến báo cáo. Người thứ nhất đến trình rằng, nén bạc của chủ đã sinh lợi được mười nén. Ông quý tộc đã thưởng người ấy: “*Hãy cầm quyền cai trị mười thành*” (Lc 19,17).

Ôi! Anh [Chị] Em phải lấy làm hạnh phúc vì được làm việc trong cánh đồng của Đức Chúa! Vì Người đã nói: “*Ai gặt thì lãnh tiền công và thu hoa lợi để được sống muôn đời*” (Ga 4,36). Vậy từ nay trở đi, Anh [Chị] Em hãy dốc lòng nhiệt thành và mộ mến vào công tác của mình, vì đó là một trong những phương cách thuận lợi nhất bảo đảm phần rỗi của Anh [Chị] Em.

Ngày 23/11/2023

Thứ Năm sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên **1Mcb 2,15-29 - Lc 19,41-44**

⁴¹ Khi đến gần Giêrusalem và trông thấy thành, Đức Giê-su khóc thương ⁴² mà nói: “Phải chi ngày hôm nay người nhận ra những gì đem lại bình an cho người! Nhưng hiện giờ, điều ấy còn bị che khuất, mắt người không thấy được.” (Lc 19,41-42)

Bài Suy Gẫm số 51. Điểm 3: Chúng Ta Không Dám Rước Lễ Vì Những Sự Đau Buồn Và Con Cám Dỗ.

Nhưng Anh [Chị] Em lại nói: “Chúng tôi không đủ điều kiện rước lễ bởi vì tâm trí chúng tôi đang gặp phiền muộn, hoặc đang bị cám dỗ”. Lễ nào Anh [Chị] Em không biết rằng, những sự phiền muộn và cám dỗ, chẳng những không phải là trở ngại cho việc rước lễ, mà trái lại, chúng là một lý do thúc giục Anh [Chị] Em rước lễ sao? Bởi vì, càng gặp phiền muộn hay càng bị cám dỗ, thì người ta càng phải chạy tới việc rước lễ, như là phương thuốc bảo đảm để xoa dịu những nỗi phiền muộn của chúng ta, và để làm suy yếu con cám dỗ.

Lúc khác, có lẽ Anh [Chị] Em lại nói rằng nguyên do khiến Anh [Chị] Em không rước lễ, là vì Anh [Chị] Em không thể chú tâm vào Thiên Chúa, tâm hồn Anh [Chị] Em đang khô khan, hoặc lòng trí Anh [Chị] Em chỉ đầy dẫy những tư tưởng xấu và vô ích, vì thế mà Anh [Chị] Em không thể dọn mình rước lễ, cũng không thể tạ ơn sau khi rước lễ.

Thế thì Anh [Chị] Em hãy cầu xin Chúa Giê-su Ki-tô đang ngự trong lòng Anh [Chị] Em, xin Người bổ sung cho sự bất lực của Anh [Chị] Em, dọn lòng Anh [Chị] Em để rước lễ, và sau đó cảm ơn thay cho Anh [Chị] Em. Làm như thế thì điều gì còn thiếu nơi Anh [Chị] Em, sẽ được Thiên Chúa bù đắp cho viên mãn, và Người sẽ rất hài lòng về Anh [Chị] Em, và về việc rước lễ của Anh [Chị] Em. Vậy Anh [Chị] Em đừng nghe theo lời xúi dục của tâm trí, bảo Anh [Chị] Em đừng đi rước lễ.

Ngày 24/11/2023

Lễ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam

2Mcb 7,1.20-23.27b-29 - Rm 8,31b-39 - Lc 9,23-26

³⁵ Ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Ki-tô? Phải chăng là gian truân, khôn khổ, đói rách, hiểm nguy, bắt bớ, gươm giáo? ³⁶ Như có lời chép: Chính vì Ngài mà mỗi ngày chúng con bị giết, bị coi như bầy cừu để sát sinh. (Rm 8,35-36)

Bài Suy Gẫm số 31. Điểm 2: Bình An Xuất Phát Từ Đức Ái.

Vì bình an nội tâm đích thực xuất phát từ đức ái, không gì có thể phá hủy nó, ngoại trừ cái làm mất đức ái và tình yêu Thiên Chúa. Thánh Phaolô nói (Rm 8,35): “Ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Ki-tô? Phải chăng là gian truân ...” – tức là những đau khổ bên trong hay bên ngoài?; phải chăng “là sự khôn khổ ...” – nghĩa là những gì gây buồn phiền, như bị thiếu vắng và xa cách điều chúng ta luôn gắn bó?; phải chăng “là đói rách ...” – khi chúng ta ở trong một cộng đoàn nghèo và ăn uống đạm bạc? và khi Anh [Chị] Em được phát áo rách cũ vá vúi,

khiến Anh [Chị] Em phải ngưng mặt khi ra ngoài?; phải chăng “là hiểm nguy ...” – khi Anh [Chị] Em có nguy cơ bị mất sức khỏe, thậm chí mất cả tính mạng?; phải chăng “là bất bớ ...” – ập xuống Cộng đoàn, hoặc cá nhân Anh [Chị] Em, như những lời người ta chửi rủa và thóa mạ Anh [Chị] Em?; phải chăng “là gươm giáo ...” – tức là khi người ta vu khống Anh [Chị] Em, hay một lời quở trách nặng nề mà Anh [Chị] Em phải chịu đựng, vì một lỗi mà người ta gán cho Anh [Chị] Em?; không có điều gì trên đây có thể cướp đi sự bình an nội tâm của Anh [Chị] Em, nếu đó là sự bình an đích thực; vì không có bất cứ điều gì đã nêu trên, có đủ sức làm Anh [Chị] Em mất đức mến.

Anh [Chị] Em có đang ở trong tâm trạng nói trên không? Nếu không, Anh [Chị] Em hãy gắng sức đặt mình vào đó, bằng cách thường xuyên mạnh tay ép xác mình.

Ngày 25/11/2023

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXXIII Thường Niên

1Mcb 6,1-13 - Lc 20,27-40

Thánh Catarina Alexandria, Trinh Nữ, Tử Đạo

Bài Suy Gẫm số 192. Điểm 1: Thánh Nữ Catarina Củng Cố Niềm Tin Bằng Việc Học Hỏi Sách Thánh.

Được theo đạo từ lúc còn rất trẻ, thánh Catarina đã tìm ra cách để giữ vững đức tin, đó là qua việc đọc các Sách Thánh. Thánh nữ miệt mài nghiên ngẫm đến độ nắm rõ hết nội dung; cho nên khi những người bên lương muốn dụ ngài lờ đi cái lối giữ đạo ngài đã chọn, thì không bao giờ có người nào có thể làm lung lay niềm tin của ngài. Khi bị bắt giam theo lệnh của hoàng đế, ngài càng tin vững vàng hơn; nghe ngài mạnh dạn trình bày về đạo của mình, ông đã cho vời các triết gia giỏi nhất ở thành phố Alexandria đến để khuất phục cô. Nhưng trong cuộc tranh cãi này, họ chỉ thu về một phen hổ thẹn, vì bị bác bỏ bởi một cô gái.

Như Anh [Chị] Em thấy, đối với Anh [Chị] Em, việc thuộc Kinh Thánh là quan trọng như thế nào, vì thánh Phaolô bảo đảm với chúng ta rằng: “*Ai không nhận biết điều ấy, thì cũng không được Chúa biết đến*” (1Cr 14,38), và chính Kinh Thánh củng cố chúng ta trong đức tin và trong việc thực thi điều lành. Cũng theo lời thánh Phaolô: “*Sách Thánh có thể dạy anh nên người khôn ngoan để được ơn cứu độ, nhờ lòng tin vào Đức Ki-tô Giê-su. Tất cả những gì viết trong Sách Thánh đều do Thiên Chúa linh hứng, và có ích cho việc giảng dạy, biện bác, sửa dạy, giáo dục để trở nên công chính. Nhờ vậy, người của Thiên Chúa nên thập toàn, và được trang bị đầy đủ để làm mọi việc lành*” (2Tm 3,15-17).

Trên đây là lợi ích mà thánh nữ Catarina đã rút ra từ việc đọc Kinh Thánh; điều hệ trọng là Anh [Chị] Em cũng phải rút ra lợi ích như vậy, bởi Anh [Chị] Em là kẻ được Thiên Chúa giao trách nhiệm phải dạy dỗ, quở trách, sửa phạt và dẫn đưa các trẻ mà Anh [Chị] Em phụ trách đi theo con đường mộ đạo. Vậy Anh [Chị] Em hãy thường xuyên đọc Kinh Thánh và ước gì thao tác đó đổ tràn đầy tinh thần của Thiên Chúa xuống lòng Anh [Chị] Em, giúp Anh [Chị] Em gặp mọi sự thuận lợi, khi thực hiện các bổn phận nêu trên.